

СТАРОСРБИНОВА МОЛИТВА

Побожна, прекрасна и дивна светина српска, скупљена из подалеких крајева, непрестано се изуваше, бацаше од себе све што је од метала, па се крстећи се, мољаше, подвлачаше, под ћивот свога светог краља, стајаше ту неко време, налазаше, целиваше и дариваше, свете остатке, обуваше и одлазаше од куда је.

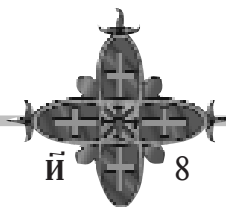
Овако чињаху оба пола и тако рећи сва три рода.

Да ли има икога на свету, да ли има живе, па ма тако рећи и челичне душе; која се не би овим тронула и заплакала, која не би сузу своју пустила, ако не за чим другим а оно бар за овим одушевљењем, за овим поштовањем и уважањем народа, свога првог и великог свеца и владоца у православљу?

Но има, има заиста и то оних, којих је позив да подржавају све добре и честите, спасоносне за државу и народ стране, народње, а да искорењују зле и опаке, убитачне и утамањујуће једно и друго, и упропашћујуће народност и обстанак народа нашег на овој земљи; има их, на велику тугу и жалост, који те добре стране нашег народа руше и утамањује, а грабећи се непрестано и сакривајући један од другог, сгртане прилоге, са светих моштију: сами се кажу и одкривају.

Осим овог и нашу побожност и наше осећаје, као и осталих, неприличан месту и светињи, одношај једнога од ових, спрам једне, биће невалале, женске, прекиде, и ускипе крв, кад и то још видесмо, и то на овом и оваквом месту!

Човек сав изгледаше пренеражен и као студеном водом преливен. Узалуд дивна молитва једног из тако зване старе, а боље праве, краљице и царице Србије, - коју блгарски и блгаро-турски органи зову „мнимж-та Сржбиа“ (види стр. 97) – којом призиваше и приклањаше светог краља:

„Свети и велики краљу мој, богоугодниче, Христов побочниче, спасов сапутниче, Божји помоћниче! молим ти се, преклињем те и заклињем, небеска сило, земски спаситељу: помози ми, с браћом и друговима, дај ми срећу и здравље; опрости нас тешких и великих псећих и поганих мука и беда! Помилуј ме, спаси ме, избави нас, сачувај нас, крени своје небеске светиње и земаљске силе, поби и сатри але и погане невернике, кои ти се ругају, твоје цркве обарају, твоју веру грде и псују, твој лик муче и пљују, твоје синове газе и гњече! Чуј ме, и учини по твојој сили, по твојој светињи, по твојој моћи, моћно си моћан, разпрости србску крштену власт, и руку књаза – дуго је се мислио како му је име па – Мих-ми-Михаила, Ми-ло-ло-ша; прекрсти и освети земљу твоју, очисти је од паганштине и пексимисти, сачувај нас и укрепи у власти вери, у вољи твојој! И опет ти се молим, наше јарко сунашце, наше царско чедашце, наш огњени, светли и бели краљу, наша надеждо и поносе, наша моћи и узданице, наше добро и срећо, наш животе и доброто, наше миље и ковиље. А ја ти ево, све што имам дајем и даћу ти, са браћом, родом и свим Србима, браћом ришћанима; помози нам, спаси нас, избави нас, јави се међу нама, подигни твоје земље и градове, твоје цркве и чколе, твоје манастире и светиње! Све ти је утврено, све утамањено, све упропашћено! Изчисти између нас и последњег поганика, и одпадника твога, свети краљу, и злог арнаутина, круно наша, и бесног спахију, свете наш, и погану војску, сунце наше, и највећу поган на свету оце и дервише, моћна сило, и царе им погане са две оштре змије, драги спасу, и све што је њихово погано псеће и неверничко“.

Нас је истина неко време задржала ова никад нечувена и оваква дивна и сладка молитва, при којој је наш рођени брат, из „мнине старе“ Србије по братско блгарским и блгарско-турским новинама, извадио своју убогу и ојаћену кесицу; па свесрдо сву изручио на ћивот светога свог краља. Колико је у њој било не знамо, но знамо то: да је искао мало хлеба од братства, не дадоше му, па и онако гладан и уморан оде весео: да опет метне врат у тежак и чемеран јарам поганички. Ех, наши манастири и наше задужбине! кад ником ни тврда и окорела хлеба не дате!? Ово нас још више расрди, ободосмо нашег малог умореног и сусталог коња; те, по највећој киши и лапавици, одосмо даље, преко Ђакова „високе планине“ на кој се бељаше снег у почетку септембра.

(ПУТОПИС ДЕЛА ПРАВЕ-СТАРЕ-СРБИЈЕ,
од Милоша С. Милојевића,
Београд, 1871. стр. 97-98)

